

R O M A N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
-SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE-

SENTINȚA CIVILĂ NR. 119/LM/2013

DOSAR NR. 9211/97/2012

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 15 IANUARIE 2013

PRESEDINTE: FILIMON CORNELIA

RISTA NICOLETA EUGENIA

FLOREA IONELA

MICIN CECILIA ANA

- Judecător

- Asistent judiciar

- Asistent judiciar

- Grefier șef secție

Pe rol se află soluționarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de **SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA**, în numele și pentru membrul de sindicat reclamantul, *Ilioni Adrian*, împotriva părâtei **Școala Specială Păclișa**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal nu se prezintă nici una din părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța, văzând că nu mai sunt alte cereri și excepții de soluționat, constată cauza în stare de judecată și reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin *acțiunea în conflict individual de muncă* înregistrată la această instanță la data de 16.11.2012 sub nr.9211/97/2012 Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul Ilioni Adrian, a chemat în judecată pe pârâtul Școala Specială din loc. Păclișa, solicitând instanței obligarea pârâtului la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii-cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pe perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, la data efectivă a plății.

În fapt, reclamantul a arătat, în esență, că drepturile salariale ale membrilor de sindicat (personal didactic) câștigate în instanță până la data de 31.12.2009, în temeiul Legii nr.221/2008, nu au fost acordate începând cu data de 01.01.2010, la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, în mod nelegal, că Legea-cadru nr.330/2009 garantează la nivel de principiu menținerea drepturilor salariale câștigate (art.3 lit.c) prin hotărâri judecătorești sau recunoscute și stabilite prin acte normative, că salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009 (art.30 al.5 din Legea-cadru nr.330/2009, art.5 al.1 din OUG nr.1/2010) și că nu a beneficiat nici de sumele compensatorii prevăzute expres la art.6 al.1 din OUG nr.1/2010. A mai arătat că prin O.G. nr.15/2008 privind creșterile salariale care se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată prin Legea nr.221/2008 (declarată constituțională în cadrul controlului anterior de constituționalitate), s-a prevăzut că începând cu data de 01.10.2008 valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru salariile personalului didactic să fie de 400.00 lei, că prin decizia nr.3/04.04.2011 a Înalte Curți de Casație și Justiție s-a stabilit că OG nr.15/2008 constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, începând cu data de 01.10.2008 și până la data de 31.12.2009 și că în considerentele deciziei Curții Constituționale nr.877/2011 s-a reținut

că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 01.01.2010 se va face pe coeficientul de salarizare avut în plată la data de 31.12.2009, stabilit în conformitate cu Legea nr.221/2008 și nu cu OUG nr.41/2009.

De asemenea, reclamantul a susținut că potrivit jurisprudenței CEDO întemeiată pe art.1 din Protocolul nr.1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului personalul didactic din învățământ are o speranță legitimă că în anul 2010 și 2011 drepturile salariale se vor acorda, de asemenea, în conformitate cu dispozițiile Legii nr.221/2008 și în temeiul hotărârilor judecătorești favorabile membrilor de sindicat, că în anul 2010 avea dreptul cel puțin la sumele compensatorii corespunzătoare diferențelor dintre salariul plătit și cel rezultat din punerea în executare a sentințelor judecătorești.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art.112 C.pr.civ., art.268 al.1 lit.c Codul muncii, art.28 și art.208-211 din Legea nr.62/2011, art.3 lit.c, art.30 al.5 din Legea-cadru nr.330/2009, art.5 și 6 din OUG nr.1/2010, Legea nr.221/2008, art.1 al.5 și art.20 al.1 din Constituția României.

Ațiunea este scutită de la plata taxelor de timbru, conform art.270 Codul muncii.

Pârâtul, legal citat, nu a depus întâmpinare și nu s-a prezentat în fața instanței pentru a-și formula apărări.

În probațiune, la dosarul cauzei au fost atașate înscrisuri.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Adeverința atașată la dosar atestă faptul că reclamantul a fost angajat al unității de învățământ pârâte în perioada menționată în cerere, având funcția de cadru didactic.

Prin OG nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 a fost stabilită la 400,00 lei, aceasta urmând a fi valoarea de referință pentru creșterile salariale ulterioare. Prin decizia nr.1093/15.10.2008 Curtea Constituțională a constatat că legea de aprobare a OG nr.15/2008 este constituțională.

Prin OUG nr.136/2008, dispozițiile Legii nr.221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale începând cu luna aprilie 2009. Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor OUG nr.136/2008 de către Avocatul Poporului, prin decizia nr.1221/12.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul a emis o nouă ordonanță de urgență, respectiv OUG nr.151/2008, prin care s-au redus majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, iar Curtea Constituțională, prin decizia nr.842/02.06.2009, a constatat neconstituționalitatea prevederilor art.I pct.2 și 3 din această ordonanță de urgență.

La data de 29.01.2009, Guvernul României, prin OUG nr.1/2009, a modificat dispozițiile OG nr.15/2008 și ale Legii nr.221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv OUG nr.31/2009 și OUG nr.41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale OUG nr.1/2009. Sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.2 și 3 din OUG nr.1/2009, Curtea Constituțională, prin decizia nr.989/30.06.2009, a constatat neconstituționalitatea acestora, iar în ceea ce privește OUG nr.41/2009 Curtea Constituțională a reținut că este oricum afectată de vicii de neconstituționalitate, conform deciziei nr.124/09.02.2010, fiind lipsită de efecte.

În consecință, singurele prevederi legale ce produc efecte în cauză sunt cele ale OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, fără a fi avute în vedere modificările legislative operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

Ca urmare a constatării, prin decizii succesive pronunțate de Curtea Constituțională, a neconstituționalității modificărilor aduse OG nr.15/2008, așa cum aceasta a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate cu începere de la data de 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

În considerentele acestei decizii s-a reținut că, prin Decizia nr.62/2007, Curtea Constituțională a înlăturat orice dubii cu privire la efectele declarării neconstituționalității unei dispoziții de abrogare, stabilind că, în cazul constatării neconstituționalității lor, acestea își încetează efectele juridice în condițiile prevăzute de art.147 al.1 din Constituție, iar prevederile legale care au format obiectul abrogării continuă să producă efecte juridice.

Instanța reține totodată că la data de 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare noua lege-cadru a salarizării unitare, Legea-cadru nr.330/2009, care prevede la art.1 al.2 că începând cu data intrării sale în vigoare drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege. De asemenea, potrivit art. 30 al.5 din același act normativ, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal, iar potrivit art.6 pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la lege sau nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.

Analiza textului de lege evocat denotă caracterul acestuia de normă de protecție, intenția legiuitorului de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar fiind evidentă.

În vederea stabilirii unor criterii de determinare a sintagmei „salariu avut”, prin art.5 al.6 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar s-a prevăzut că *„reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile OUG nr.41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai-decembrie 2009, aprobată prin Legea nr.300/2009.”*

Față de conținutul normei citate rezultă că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 urma a se realiza luând în calcul salariul de bază la care ar fi fost îndreptățit acesta la data de 31 decembrie 2009, ceea ce reprezintă dreptul recunoscut și ocrotit de lege.

În acest context se reține că noul salariu de bază pentru anul 2010 trebuie calculat pornind de la preluarea celui care corespundea funcției deținute potrivit grilei de salarizare valabile în luna decembrie 2009 și care trebuia plătit personalului didactic din învățământ, în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000.

Se impune a fi subliniat și faptul că drepturile salariale fac parte din conținutul complex al dreptului la muncă, iar aceste drepturi intră în sfera dreptului de proprietate reglementat de art.1 din Protocolul nr.1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. De exemplu, în Cauza De Santa contra Italiei (Hotărârea din 2 septembrie 1997), în contextul aplicabilității art.6 paragraful 1 din Convenție, Curtea a reținut că plata salariului este un drept "pur patrimonial", iar în Cauza Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei (Cererea nr. 63.235/00, Hotărârea din 19 aprilie 2007, paragraful 94), aceasta subliniază că în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu cu o anumită valoare și nu este suficient ca un reclamant să se bazeze pe existența unei "contestații reale" sau a unei "plângeri credibile", dar o creanță poate fi considerată drept o "valoare patrimonială", în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1, atunci când are o bază suficientă în dreptul intern, de exemplu, atunci când este confirmată de o jurisprudență bine stabilită a instanțelor (Kopecky împotriva Slovaciei, Hotărârea din 28 septembrie 2004).

În acest context, instanța reține și cele dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe calea recursului în interesul legii, prin decizia nr.11/2012, în care a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.5 al.6 din OUG nr.1/2010 și ale art.30 din Legea-cadru nr.330/2009, personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în

conformitate cu prevederile OG nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008.

Se vor avea în vedere și dispozițiile art.330⁷ al.4 C.pr.civ. potrivit cărora dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Înalta Curte de Casație și Justiție, în recursul în interesul legii, este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prevederile Legii nr. 221/2008, văzând și dispozițiile art.6 al.1 din OUG nr.1/2010 potrivit cărora „în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr.330/2009 (...) sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții”, instanța constată că acțiunea în conflict de drepturi este întemeiată și va fi admisă.

Pe cale de consecință, se va obliga pârâtul la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariile efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008 și a Legii nr.330/2009, începând cu data de 01.01.2010 și până la data de 31.12.2010.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în temeiul art.161 al.4 Codul muncii (forma în vigoare la data de referință a cauzei), se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data efectivă a plății.

Văzând că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată.

*Pentru aceste motive,
În numele legii,*

HOTĂRĂȘTE:

ADMITE acțiunea în conflict individual de munca formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr. 2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat reclamantul ILIONI ADRIAN, împotriva pârâtei ȘCOALA SPECIALĂ, cu sediul în loc. Păclișa, str. Principală ,nr.93, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008 și ale Legii nr.330/2009, pentru perioada 01 ianuarie – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Fără cheltuieli de judecată .

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 15 ianuarie 2013.

Președinte,
Filimon Cornelia

ASISTENȚI JUDICIARI,

Rista Nicoleta Eugenia

Florea Ionela
Concediu medical
Președinte tribunal,
Sturza Livia Daniela

GREFIER,
Micin Cecilia Ana
Concediu medical
PRIM GREFIER,
Iuga Liliana

11.03.2013

FC/CAV – ex.4

Pentru conformitate
Grefier
